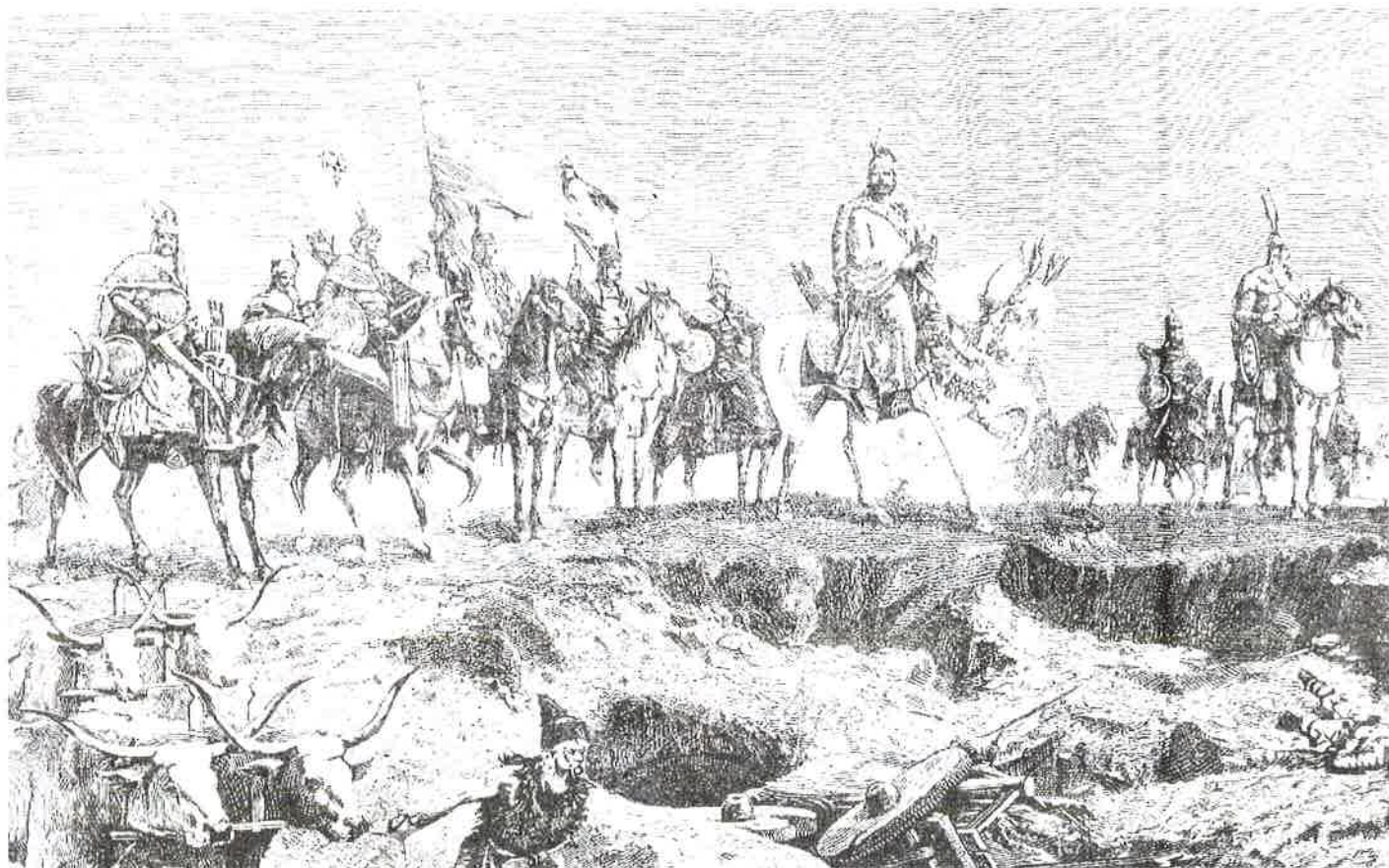

FÜZESABONYI

A VÁROS ÖNKORMÁNYZATÁNAK TÁJÉKOZTATÓJA

Millecentenáriumi Ünnepség

1996. aug. 19.

Füzesabony

9.00 órától

16.00 órákor

17.00 órákor

MC Kupa – kispályás labdarúgótorna (Sporttelep)

Ökumenikus istentisztelet, – kenyérszentelés (Római Katolikus Nagytemplom)

A millecentenárium méltatása

A díszkút felavatása (Illés Gyula szobrászművész alkotása)

Megemlékezik: Dr. Surján László országgyűlési képviselő, a KDNP alelnöke

19.00 órákor

Ünnepi műsor (Játszótér, eső esetén Művelődési Központ)

Köszöntőt mond: Dr. Pásztor József polgármester

A műsor közreműködői:

– Tinódi Kórus

– Széchenyi István Ált. Isk. Irodalmi színpada

– Teleki Blanka Ált. Isk. néptáncsoportja

– Gajdos Zenekar

– Besenyőtelki Pávakör

– Nyugdíjas Egyesület Vegyeskara

21.30 órákor Tűzijáték

A Honfoglalás 1100 éves évfordulóján

A történelem kutatóinak sokasága foglalkozott és foglalkozik ma is a honfoglalás körülményeivel, az őshaza helyének meghatározásával, a Kárpát medence elfoglalásának időpontjával és eseményeivel, a rokonság kérdéskörével. A történészek, a régészek, a nyelvészek, a zenészek – még ha bizonyos kérdésekben el is térnek egymástól a megállapításaik – messze jutottak a magyarság korai történetének kutatásában. Persze akadtak „szakemberek”, akik a mindenkori politikai elit szája íze szerint vonták le a „tudományos” konzekvenciáikat, de a nagyobb baj mégis az, hogy az objektív kutatások következményeként és sugallataként sem erősödött meg népünkben kellő mértékben a nemzeti érzés, a nemzeti öntudat. Pedig a világ nemzeteire nagyon is jellemző a múlthoz való ragaszkodás, vállalva még a meseszerű, de érzelmgazdag mondati elemeket is.

Véleményem szerint sem mindig az a kizárólagos fontosságú, hogy a besenyők elől menekültek-e, vagy szarvasúzás közben tévedtek ide elődeink, vagy netán jobb legelők után kutatva kerültek a Kárpátok vonulata által karéjozott Duna-Tisza menti síkságra, hanem – legalábbis ma már – az, hogy itt vagyunk, és annyi balszerencse, szenvedés és megaláztatás után is – ezeregyszáz esztendőn keresztül – fenn tudott maradni ez a csöpp nemzet.

A Vereckei-szoroson Árpád és a hét törzsfő vezérletével átkelő nép elfoglalta Erdélyt, az Alföldet, a Dunántúlt és a Felvidék nyugati részét. Az új hazából indultak dél és nyugat irányába „zsákmányszerző kalandozásokra”. Olasz, német és francia területeken hiába imádkozták: „a magyarok nyilaitól ments meg, Urunk, minket”, mert a rendkívüli harci taktikával rendelkező vezérek az első, a 933-ban bekövetkezett vereségig győzelemre vezették a harcosokat. Két évtized elteltével, a 955-ben elszenvedett augsburgi csatavesztés után hagynak fel a kalandozásokkal, s telepsznek le véglegesen. Szent István király megérti, hogy népét úgy tudja megtartani, megóvni a más nemzetekbe való beolvadástól, ha önálló királyságot hoz létre. Koronáját nem a német-római császártól, hanem a római pápától kapja, a pogány hitet pedig a kereszténység váltja fel. mindent megtesz a hit elterjedésének érdekében. Tudja, hogy ezen keresztül van lehetősége a kultúra, a tudomány terjesztésére, az államhatalom kialakítására, megerősítésére.

Az Árpád-házi királyok is a magyarság fennmaradása érdekében dolgoztak. Szent László király rendelkezései: a meglevő határok kiszélesítése, a biztonság megteremtése érdekében történtek. Az „Aranybulla” megjelenése erősítette a korabeli modern állam kialakulását. A muhi csatavesztés után tatár hordák dúlták fel a magyar területeket, de egy év elteltével IV. Béla király szinte újra alapította a földig lerombolt országot. Megerősödtek a földműveléssel foglalkozó falvak, a keresztény kultúra központjai alakultak ki az ispáni várak, a püspöki székhelyek, a kolostorok körül.

A török 1526-tól foglalja el több mint 150 évre a Magyar Királyság nagy részét. Később a Habsburgok uralják az 1. világháború végéig hazánkat, vérbe fagyaszta a szabadságért felkelő harcokat.

Az eltelt 1100 év alatt a legnagyobb csapást hazánkra mégsem a belső ellenségeskedések, vagy a tatárok, a törökök mérték, hanem az a környezetünkben folyamatosan megnyilvánuló gög, az a magatehetetlen hatalmi vágy, az a vérszomjas magyarellenesség, ami 1920-hoz, a trianoni döntéshez vezetett. Amikor a vezető külföldi hatalmak figyelmen kívül hagytak minden ésszerűséget, amikor egyetlen tollvonással családok ezreit szakították el egymástól, amikor az országot egyharmadára zsugorították, amikor így akartak bosszút állni az úgynevezett „ezeréves sérelmeken”. A szégyenletes döntés napjainkban is érezteti hatását.

A millicentenárium, az ezeregyszáz év lehetőséget ad valamennyiünknek saját magunk újraértékelésére. Arra, hogy magyarságunk mire kötelez bennünket, hogy emelt fővel kell hirdetniünk hovatartozásunkat, hogy gyermekeink és unokáink ismerjék meg nemzetségük eredetét, annak ezeregyszáz éves múltját.

Európa nemzetei büszkék múltjukra, nyelvükre, kultúrájukra, hitükre. Nekünk, több mint tizenöt millió magyarnak, is büszkének kell lenni, szeretni hazánkat, nyelvünket, népünket.

Habsburg Ottó mondta egyik beszédében: Ő magyar, mert annak érzi magát, mert szereti ezt a népet, a kultúráját, a történelmét. Közülünk sokaknak kellene tőle tanulni, példát venni, szavain elgondolkodni, – hazánk, a magyar nemzet érdekében cselekedni.

A Honfoglalás 1100. évében
dr. Pásztor József

A Híradó előző számában kértük az iskolák tanulóit, hogy fogalmazzák meg gondolataikat és érzéseiket nemzeti ünnepeinkről. Szép számmal jöttek is az írások, aminek természetesen nagyon örülünk. Sajnos valamennyit teljes terjedelmében – a hely hiánya miatt – megjelentetni nem tudjuk, – a legszebb részeket van módunk közölni csupán. A megjelent fogalmazásrészletek szerzőin túl megköszönjük Kalo Tamásnak, Heves Eszternek és Réti Orsolyának a – Széchenyi Ált. Iskola tanulóinak – leveleit is.

Mit jelent nekem a Millecentenárium?

Elődeink vándorlásuk során eljutottak a Kárpát-medencébe. ...Új hazájuk a Tiszántúl, az Alföld és a Dunántúl... Munkájuk állatészaklításból, vadászatból és karóból állt. Karddal, dárddal, íjjal és nyíllal küzdöttek, de vadászatra is használták ezeket. ...Ruházatuk nehéz, de szép volt, veretekkel díszítették. Vászon ing, buggyas nadrág, kaftán, öv, csizma osziasos sapka tartozott az öltözködéshez. Az övükön fegyverek és a különböző kellékek lógtak. Ezenkívül tarsolyt, teget és kardot is hordtak. Ezek az emberek értünk küzdöttek 896-ban, a Honfoglalás idején. Én tisztelettel gondolok rájuk.

Polyke Ágnes 3.a.

...896-ban befejeződött a vándorlás, megtörtént a Honfoglalás. Árpád nemcsak földet szerzett népének, hanem Pusztaszeren el is osztotta az országot a honfoglalók között. Nekik köszönhetjük szép hazánkat, ahol jó élnünk.

Kiss Kata 3.a.

...Árpád nem ábrándozott világhódításról, hanem egy nagy célt tűzött ki maga elé: – állandó hazát szerezni az ő népének. 895–896 közötti években ez meg is történt.

Ebből látható, hogy Árpád népe államalkotásra termett nép volt, országot tudott teremteni egy olyan földterületen, ahol különböző nemzetségyű népek éltek.

Nagy Nóra Nerella 5.a.

...Évszázadok múltak el ezen a földön, itt éltek, haltak elődeink, szépítették, gazdagították ezt a földet gyermekeiknek, unokáiknak, nekünk. Amit mi teszünk hozzá, az is itt marad, s a mi hazánkat teszi szebbé az utáunk jövőinek.

Balsai Judit 6.a.

Sokszor elgondolkodtam már azon, mit jelent a hazaszeretet, mit jelent ma magyarnak lenni? A szülőföld, a rajta élő emberek, a történelem kiemelkedő egyéniségei, a hagyományok, a történelem eseményei: ezek megismerése, szeretete mind a hazaszeretet fogalmához tartoznak.

Árpád vezér, I. István, Rákóczi, Kossuth, Széchenyi, Petőfi, Arany... sorolhatnám még történelmünk nagy magyarjainak nevét, akik az igazi hazaszeretetet juttatják eszembe. E neveket olvasva

döböntem rá, hogy magyar vagyok, hogy egy meghatározott közösségbe tartozom.

Közülik is nekem az egyik legnagyobb Széchenyi István, akiről a tanítási órákon sokat hallottam, tanultam. Még közelebb került hozzám emberi nagysága, amikor iskolánk 1991-ben a Ő nevét vette fel. Azóta még alaposabban megismerkedtem életművével és azokkal az irodalmi alkotásokkal, amelyek a nagy magyarról szólnak.

...Számomra a hazaszeretet egyik részét Széchenyi jelenti. Iskolánk névadójának emléke előtt minden évben a „Széchenyi Nap” megrendezésével is főt hajtunk, Ünnepi másorral, vetélkedőkkel, tisztelgünk emléke előtt. Az elmúlt évben ellátogattunk a nagycentyi Széchenyi Kastélyba, kegyelettel adózva a „nagy magyarnak”. Úgy érzem, hogy a névadónk emléke arra kötelezi tanuló társaimat és engem is, hogy az Ő példáját követve tanulásunkkal és emberi magatartásunkkal bizonyítsuk hazaszeretetünket.

Antal Attila 8.b.

Magyar vagyok – és erre én büszke vagyok! Számomra ez az életet, az otthonot, vagyis mindent jelent. Hisz itt születtem, ennek az országnak a földjén tanultam máig járni, e nép nyelvét beszélem.

Itt élnek szüleim, rokonaim, barátaim, kik kedvesek nekem. Jó itt élni! Szeretek elmenni nyáron a nagy melegben a Tisza partjára, és megmártani testem hűs habjaiban. De ugyanolyan élményt nyújt nekem megmászni a hegyeket a Bükköt, a Mátrát, nézni a fák égig érő koronáit, figyelni a hegyipatakokban úszó halakat. Elvegyülni a nagyvárosok forgalmában, figyelni a mindig siető embereket, gyönyörködni a múzeumokban, templomokban, várakban és a szépen felépített házakban, kifaragott szobrokban. Mindezek azt bizonyítják, hogy milyen csodákra képes az ember. Még nem sok helyen jártam Magyarországon, de bármerre jártam, mindig jól éreztem magam a hazámban.

Tudom, hogy nem nagy ország, nekem mégis annak tűnik, hiszen még én is kicsi vagyok.

Nagy Katalin 6.c.

...Magyarország számomra a legszebb és legkedvesebb. Itt szeretném leélni életemet!

Körtvély Zsuzsanna 6.c.

Kedves Füzesabonyi Polgárok!

A városi televízió, a megyei napilapok, valamint az utca közösségekként összehívott megbeszéléseken hallották vagy olvasták a szennyvízhálózat megépítésének lehetőségét. Városunk Besenyőtelekkel közösen hatalmas lehetőséghez jutott a céltámogatási pályázat elnyerésével. Az Önkormányzat valamennyi tagja, a Hivatal és én is mindent megtettünk és megteszünk, hogy megvalósulhasson ez a nagy beruházás. Mindannyiunk érdeke, hogy környezetünket megvédjük az eljövendő nemzedékeknek, biztosítsuk nekik is az egészséges életfeltételeket. Sajnálatos dolog a fejlődéssel együtt járó környezetszennyezés, ami veszélyezteti hazánkat, de közvetlen környezetünket is.

A megalakítandó víziközmű fejlesztési társulathoz való belépés esetén fizetendő hozzájárulás összegét a lehetséges legkisebb összegre szorítottuk le, lehetővé téve mindenki számára a csatlakozás lehetőségét. Ez nem azt jelenti, hogy a beruházás értéke csökkent, annak jelenleg is ugyanaz az ára.

Ahhoz, hogy a csatornahálózat kiépülhessen Füzesabonyban az érintett utcákban található ingatlanok tulajdonosai 67%-ának kell belépnie a Közműfejlesztési Társulathoz. Ez 1440 családot jelent. Ebben az esetben biztosítható a kedvezményes kamatozású hitel lehetősége, ami 10 év alatt havi 500 Ft megfizetését

jelenti. Természetesen a hozzájárulás összegét egy, azaz 40.000 Ft, két azaz 20.000-20.000 Ft-os évenkénti összegben is meg lehet fizetni.

Amennyiben a legoptimálisabb forma jönne létre, azaz 2000 család csatlakozna a hálózat megépítéséhez, akkor az összeg 28.000 Ft-ra csökkenne, illetve a havi törlesztő részlet 360 Ft lenne.

Ha létrejön a Közműfejlesztési Társulat és megkezdődik a beruházás, akkor valamennyi utcában kiépítésre kerül a hálózat, valamennyi ingatlanhoz megtörténik az úgynevezett „csomak-leállítás”. Az olyan telkek esetében, amelyeknél nem történik meg a hozzájárulás befizetése, ott az Önkormányzat jelzálogjogot jegyeztet be, a csatlakozás kiépítésével egyidőben.

Tisztelettel kérem valamennyi érintett füzesabonyi családot, tegyenek meg mindent a korszerűsítés, a fejlődés, a jövő érdekében. Tudom és tudjuk, hogy nagyon sokan szegénységben élnek közöttünk, rájuk gondoltunk elsősorban, amikor a hosszú lejáratú kedvezményes hitelről tárgyaltunk az OTP-vel.

Hiszem és bírok benne, hogy az Önök segítségével meg tudjuk valósítani a városunk fejlődésében kiemelkedő jelentőségű beruházást.

Dr. Pásztor József
polgármester

Környezetünk védelme, jövőnk védelme

A környezetvédelem fontosságáról manapság egyre gyakrabban hallani. Megdöbbenve és riadtan hallgatjuk a természeti katasztrófákról szóló híreket, borzadva gondolunk arra, mi lenne, ha mindez velünk történt volna meg? – Értetlenül állunk a számunkra idegen események láttán – talán egy kicsit el is gondolkodunk az okán, de aztán a következő katasztrófaig nem foglalkozunk mindezzel – hiszen mindenki örül, ha saját gondjára-bajára megoldást talál. Ez így is lenne rendjén – hiszen úgy hisszük, hogy e távoli katasztrófákat befolyásolni úgysem tudjuk.

De vajon tényleg nem tehetünk semmit környezetünk védelmére? Vajon lehetőségeinkhez mérten megtettünk-e – megteszünk-e mindent a mi kis házuk táján, hogy gyermekeink, unokáink számára egészséges környezetet teremtsünk? Egy kicsit gondolkodjunk el ezen, hiszen városunkban minden család nagy elhatározás előtt áll – döntenie kell egy újabb fontos beruházásról – a város csatornarendszerének kiépítéséről.

Miért is fontos mindenki számára a házi szennyvíz elvezetése? A víz környezetünk egyik legfontosabb alkotórésze. A talaj és a levegő víztartalma ad életlehetőséget a növényeknek és így közvetve az embernek is. Az élőlények a vizet környezetükből veszik fel és anyagcseréjük folyamán oda bocsátják vissza. Nem szabad elfelejteni, hogy minden vizet, amit felhasználunk több-kevesebb szennyezéssel terhelten engedünk vissza a környezetünkbe. Minden szennyezés, amit élővízbe, talajvízbe juttatunk vissza, nehezebb teszi az emberi életet, ezért az egészséges környezethez hozzátartozik a jól kiépített és üzemeltetett csatornarendszer.

A szakszerűtlen szennyvíztárolás, a talajra engedett házi szennyvíz, mivel sok hordalékanyagot tartalmaz, eltömíti a talaj pórusait, az eljárás során nagy a légy és bűzveszély és végül a talaj eliszaposodik. Mindezek mellett szennyezi a talajvizet – veszélyeztetve ezáltal az élőlények számára a nélkülözhetetlen ivóvíz-készletét.

A szennyezett ivóvíz, településünk környezetébe kerülve, igen sok kárt okoz. A háztartásokban mosakodásra, mosásra használt víz szappant, mosószert, az emberi test váladékait és baktériumot, – a WC-k vize sok ásványisót, szerves anyagot tartalmaz. A szerves anyagok rothadnak, bűzt terjesztenek, a kórokozó baktériumok az ivóvízbe, élelmiszerekbe jutva járványos betegséget terjesztenek, a mérgező anyagok elpusztítják környezetünk élővilágát.

A házi szennyvíz mennyisége fürdőszobás lakásokban általában fejenként és naponként 150-200 liter, melynek szennyezettségi paraméterei növekvő tendenciát mutatnak. A nagymennyiségű mosószer és a megváltozott táplálkozási szokások hatására megnőtt a szennyvizek foszfor- és ammóniatartalma.

A patogén baktériumok hosszú ideig megőrzik fertőző képességüket, mélyebb rétegekben, mint potenciális fertőző göcök, igen nagy mértékben veszélyeztetik az ivóvizet, káros hatást gyakorolnak a növényekre.

A háztartási szervesanyag-kibocsátás több tonnában kifejezhető mennyiség, amelyre a felvevő-réteg képessége véges. Feldolgozása csak a korszerű szennyvíztisztító technológiákkal oldható meg. A tisztítórendszerből kikerülő víz a talajba juttatva – a rétegvizeken át nagyobb vízbefogadóba kerül, – így pl. Füzesabony város szennyvízhálózatának kiépítése befolyásolja a kiskörei Tiszától vízminőségét. Füzesabony ivóvízellátása az ún. sérülékeny vízbázison, kavicsteraszon fekszik, ezért a helytelen szennyvíztárolás, szennyvízelvezetés és a vízellátás elszennyeződését segíti elő.

Az egységes csatornarendszernek az a legfontosabb haszna, hogy a város talaja tiszta marad, sőt a korábbi szennyeződések is lebomlanak. Sok-sok város példája igazolja, hogy a csatorna elkészülte után a fertőző betegségek, a gyomor-bélbetegségek száma erősen csökkent, a csatornázott település lakói egészségesebbek lettek.

Dr. Gondosné Dr. Petheő Mária